

Johann Sibrand Adolph Friedrich Scertlingk

Discursus De Dominio Maris

Rostochii: Kilius, 1674

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn74121248X>

Druck Freier Zugang

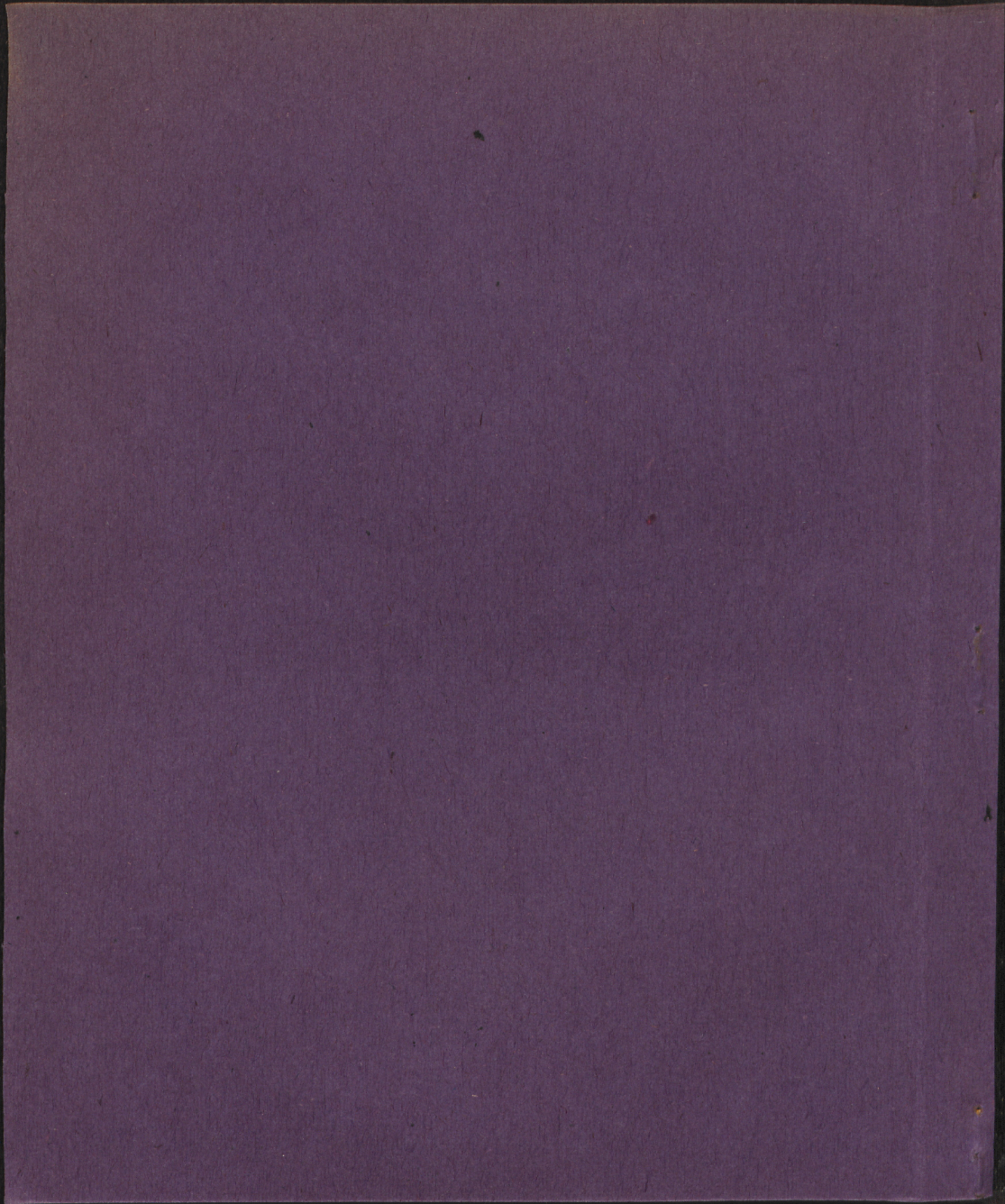
Lehrers draft

R U jür 1674.

Johannes Sibrand, Praes. 16

Adolf Friedr. Scerlingk, Resp.

10
9
12
Q. B. V.
DISCVRSVS
De
DOMINIO
MARIS,

Quam
Supremo Annuente Numine
Consensu Magnifici JCsultorum Ordinis
in Celeberrima ad Varnum Academia

SUB CLYPEO

VIRI NOBILISSIMI, AMPLISSIMI

atq; CONSULTISSIMI,

DN. JOHANNIS SIBRANDI,

J. U. D. & P. P. EXCELLENTISSIMI,

DN. Fautoris Præceptoris ac Hospitis sui multis
nominibus observandi.

Publico Eruditorum Ventilationi

In AUDITORIO MAJORI

subjicit

Ad diem VIII. April. A. M. DC. LXXIV. 1674

AUTOR.

ADOLPH. FRIEDRICH, SCERTLINGK.

Gustr. Megapol.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universit. Typogr.

SERENISSIMO, AC ILLUSTRISSIMO
PRINCIPI ac DOMINO

D N.
GUSTAVO
ADOLPHO,
DUCI MECLENBURGICO,
PRINCIPI VETUSTÆ GENTIS HE-
NETÆ, SVERINI, RACEBURGI, COMITI
SVERINENSI, TERRARUM ROSTO-
CHII ET STARGARDIÆ DY-
NASTÆ

PATRIÆ PATRI GLORIO-
SISSIMO

DOMINO MEO CLEMENTISSIMO

hasce studiorum primitias

devota mente consecrat

ADOLPH. FRIEDRICH SCERTL.
A. & R.

(i.)

QUOD BENE VORTAT!
DE
DOMINIO MARIS.

N Mare Domini Imperiive capax, nostro seculo à Clarissimis fuit disceptatum ingeniis, nos de tractata aliis quæstione, pauca hac vice carptim attingemus.

Cum autem directa fronte heic plerique pugnent Scriptorum, quibus tamen ex parte amor Patriæ magis fuisse studio cordique, quam ipsa videtur veritas; quorum antesignanos sese præbuere

H. GROTIUS & J. SELDENUS, *Alter fisci tum temporis in Batavia Advocatus. Vir acuminis ingenii, Omnigena doctrina præstantia incomparabilis, quo eum maculat meritissimo elogio; Seld. de Mar. claus. l. 1. c. 2. penetrantis item judicii & incomparabilis eruditionis uti vocatur Stypmanno de J. Mar. part. 1. cap. 4. §. 16. p. m. 36. add. Baud. de Induc. Belg. lib. 2. p. m. 151. Dum in libello de Mari Libero, commerciorum in utramque Indiam jus Batavis suis vindicat, subinde animosius egisse videtur, & plus ultra progressus, cum non adeo ad rem pertinere videri possit, Mare universum Liberum facere, ut liberè in Indias navigaretur: Neque necessum erat ea miscere, quæ colorem ha-*

A bent,

bent, cum iis, quæ argumenti possident vim; recte censente *Beccler. in Minoe. inque comment. ad Grot. 2, 2, 5.* Iubin repetente! Quamvis haud parum remississe, in illustri illo de *J. B. & P.* opere, *l. 2. c. 2. & 3.* videatur, uti conferenti patelcet. Alter Ictus Anglus, *Honos Britannia*, uti eundem adpellitat. *Grot. de J. P. & B. in adnot. ad 2, 2, 2.* qui variis scriptis eruditissimis inmortale sibi nomen comparavit, dum patriæ suæ DOMINIUM MARIS BRITANNICI adferere studet, nimis tamen obsequutus avi-ditati humanæ in proferendis Imperii dominique finibus.

Nec tamen uterque rem ipsam & cardinem rei quod attinet, suis destitutus defensoribus. Prior nactus vindicem *Theodorum Graswinckelium*, qui *integrâ quinque libris Vindiciarum Maris Liberi* sese Seldeno opposuit. *Styppmannum* item de *Jur. Marit. part. 1. cap. 4.* Ante illos *Ferdinandus Vasquius*. Hispanus, Senator Philippi III. Hispaniarum Regis celeberrimus, in *questionibus suis illustribus* 2, 89, 30. hanc sibi materiam illustrandam sumpserat, quibus non pauci accedunt, ex nostris *D. D. Ictissim. Franzkius Exerc. 4. qu. 1. aliq; plures.*

Nec altera illa sententia suis caret suffragatoribus, ut frustra censet *Styppm. de J. Mar. l. 1. c. 4. §. 54.* cum etiam eandem sint amplexi *Thomas Rivius Historie Naval. Media l. 3. c. 37. & 38.* pleraque Seldeni argumenta in compendium redigens. *Jacobus Dionysii filius, Gotthofredus dissert. de Imper. Mar. ad l. 9. ff. ad l. Rhod. de jact. Strauch: dissert. de Imper. Mar. c. 2. Morisot. in orbe Marit. l. 2. c. 10.* Nec non *Pufend. tum in Jurispr. sua Element. l. 1. def. 5. §. 7. seqq. tum l. 4. c. 5. vasti operis de Jur. N. & G. Horn. de Civit. 1, 3, 9. p. 316.* ut reliquos qui partim ad Grotium commentati, partim incidenter hanc ipsam pertinetarunt materiam, silentio transmittamus, ita ut hodie verè communis *D. D.* venditari opinio possit.

Titulum quod attinet, haud abs re erit quædam de ipso subijcere, qui aliis venit, nomine DOMINII MARIS, aliis IMPERII, aliis MARIS LIBERI, aliis MARIS CLAUSI, quem in Seldeno plures *D. D.* reprehendisse notissimum est, quare & ipse motus in *prefat. ad Lectorem*, mentem suam explicuit, quinque satis fecerit, æquis rerum æstimatoribus, extra omnem dubitationis aleam:

aleam positum esse censemus. Nos hac vice, DOMINI voce contenti esse volumus.

Quamvis autem Politici, Dominium & Imperium inter se non tantum ratione objecti, verum etiam regendi modo differre velint. *Horn. in Polit. Architect. 2, 3, 1. ex quo etiam sua sumpsit Hennig. ad Grot. 2, 3, 4. p. 388.* qui in eadem itidem opinione. Nos utrumque de Mari recte prædicari posse censemus, & quamvis Domini vox *πλῴσµ* sit, notante *Rebhan. in suo bodog. jur. ad Tit. de Rer. divis. char. 1. cl. 2. §. 20. p. m. 215.* Nos Dominium tale denotare dominium, quod proprietatem non excludat, censemus.

Videndum autem hic ante omnia erit, *Sit ne Mare imperii dominive capax*, inde quod in primæva bonorum omnium communiione perstitisse credatur, tum à Philosophis præstantissimis, tum à Ictis quibusdam Clarissimis, qui serio id adstruere adlaborant. Nos, cum persuasissimum nobis habeamus, talem communiõnem, nec existisse unquam, nec existere potuisse, reclamante inprimis SS. & vita sociali, pluribus deducente *Pufend. Jurispr. Element. 1, 5. 17. p. 44. §. 2, 3, 6. p. 302.* Nec quicquam nos moveat, quod subjungit *Grot. potuisse durare, in eximia charitate magnæque simplicitate persistentibus hominibus*: Nec quicquam insuper momenti afferat, *exemplum Americanorum, Effenorum, Primorum Christianorum, & Monachorum*; cum istis objectionibus satis sit factum à Theologis: *Inspiciatur Osiand. ad Grot. dict. 1. th. 2. obs. 2. p. m. 653.* An autem excusationem mereatur, quod *protoplastos comparet cum Scythis aliisque populis Barbaris*, forte non sine maxima causa dubitari possit, cum teste SS. instructissimi fuerint, tum scientia, tum prudentia civili & regnatrice, ut jure merito primus parens, primus Philosophorum dici possit; *inspiciatur Suidas voce Ἀδάµ.*

Non melioris videntur commatis quæ de aureo proferuntur seculo, deque gradibus depravationis; magis ad hypothesin poetarum ex Platonis philosophia id mutuantium, quæ spectant, *vid. Lactant. insit. divin. 5. 5.* Causas quas numero tertio, §. 2. profert. exque illo *Styrm. dict. tract. par. 1. cap. 4. §. 4. p. m. 34.* ob quas homines à primæva illa vult discessisse fictitia communiõne

ex. *Homine bestiam faciunt*, uti recte monet *Felden. in annot. ad Grot. p. m. 93.* quæ non tollere videntur, à *Graswinckel. in scriptione p. m. 101.* adversus hæc in medium prolata. Accedit, quod posita communione, tollatur omnis Respubl. in qua distinctio dominiorum omnino necessaria, quod etiam agnovit. *Arist. Polit. 2, 3.* contra Platonem ex hoc capite differens, inde quoque *Lactant. 3, 21.* communionem istam bonorum, impossibilem & injustam ostendit.

Si omnia argumentatur porro Osiand. ad Grot. d. l. p. 652. de jure naturali communia essent, proprietates omnino repugnantet juri nature, adeoque esset illicita [maximè si supponatur communionem illam esse juris naturalis positivi, quod mutari non potest per §. 11, Jost. de J. N. G. & C.] *Nec ambiguitatē refero verba Ictissimi Strauchii, de Imperio Maris. cap. 1. §. 8. tollere videntur, qui negative fuisse communia adstruunt, quatenus natura ipsa, nulli privato, alicujus rei applicuerit dominium.*

Quis demum non videt, sublata proprietate, omnes ferè tolli virtutes, Liberalitatem, Gratitude, beneficentiam, aliasque plures; imo quid de septimo fiet præcepto, quam legem esse moralem, omnes omnino restringentem homines, à nemine hactenus dubitatum vid. *Philipp. Melanch. Epitom. Philos. Moral. p. m. 167.* cum autem fusius hæc tractent materiam tum *Theologi* tum *Moraliste* ad dictum septimum præceptum, ad illos breviter studio remittimus.

Hæc ipsum sequentes porro probatum eunt rationes, quod ad nullam communionis veram speciè, pristina illa, quam vulgo prætendunt referri communio possit; dupliciter enim omnino res communis esse potest, I. ita, ut proprietates apud plures indiviso sit, usus autem singulis communis, ut in foro, Theatro est videre. §. 6. *Instit. de R. D.* vel etiam ita, ut proprietates plane nullius sit, usus autem promiscuus, ut in aère cernimus. §. 11. *ibid. de R. D.* non priori modo communio fuit, quia Adamo totius universi dominium concessum, nec ulla prorsus suadet ratio, cur non Adamo, ut individuo, sed ut specièi generis humani, dominium traditum adferamus, cum à proprietate vocum facile & sine prægnantia causa non sit recedendum. *Pufend. de offic. hominis & civis juxta leg. Natural. 1, 17, 2. p. m. 145.* Nec

Nec ad secundam communionis speciem verius referri poterit, quia utique non nudum usum, sed verum dominium translatum esse ipsa traditionis formula. *Genes. 1, 28. & 9, 2.* satis sufficienterque indicat; quin imo statim in filiis Adami, Caino & Abele distinctio dominiorum adparuit. *Genes. 4. v. 2. & 3.* quo etiam sensu Noachus orbis pariter terrarum ac marium possessor dici videtur *Georg. Horn. in Arca Noë. p. m. 35.*

Ast cum nec dū nodus à Ictis. quibusdam qui objicitur, solutus videatur, statuentium rerum dominia cœpisse jure gentiū secundario; divisione, occupatione, nec non usucapione; neutrum autem de Mari, uti in pristino suo jure relictum, posse prædicari, cum naturali jure sit commune *test. Duaren. ad Tit. de R. D. c. 1. p. 15.* dum natura omnibus pateat, inque nullius pervenerit dominium. *teste Neratio l. 14 in princ. ff. de Acq. R. D.* pluraque veterum Jurisconsult. loca larga propinavit manu *Grot. de M. lib. cap. 5.* Verum, quin & juris nostri principia possint sarta manere tecta, hac ipsa rejecta communiōe nulli dubitamus; cum textibus juris Civilis, quid juris naturæ l. gentium sit, probari firmiter nequeat, quod satis evidentē ad oculum demonstrat. *Grot. de I. P. & B. 2, 8. Secundo* cum Imperator §. 1 *Instit. de Oblig. quæ ex del. nasc.* jure Naturæ furta prohibita dicat, sequitur, quod etiam natura aliquod sit dominium, cum furtum non sit nisi rei alienæ. *Tertio* non sequitur, distinctio dominiorum adscribitur juri Gent. Erg. non est juris Nat. Quia (1.) Jus Gentium in jure nostro pro jure naturæ ponitralatitium est §. 11. *Instit. de R. D. & §. 41. ibid.* Quia (2.) alteram juris gent. speciem, primævum sc. denotare potest, quod cum jure naturæ idem prorsus. (3.) Quia potest ab adprobatione & meliori reformatione, quam à jure Gent. habet, eidem adscribi, cum tamen à jure naturæ sit inventa, & originem ducat, id quod in jure nostro non infrequens. *vid. Franzk. Exercit. 1. qu. 6. & quia (4.)* jure nostro universalis omnium bonorum communiō nullibi legitur probata, particularis vero quarundam rerum, suo modo defendi potest, distinctiōe elegantissima, quam habet *Eckold. in Compend. Pandect. Expos. ad Tit. de A. R. D.*

Destructa E. illa filitua communiōe, dicendum videtur.

dari aquarum, Maris, & litrorum proprietatem; non usque adeo attentè distinctione, à quam plurimis adlata, respectu totius & partis, licet videatur non contemnenda illa, inter id quod fieri possit & conducatur, exq; re mortalium esse videatur.

Qui proinde dominium imperiumve maris statuunt, sequentibus solent uti rationibus: petito (1.) argumento ex concessione divina. Numen enim divinum, creato homine, eundem rerum creaturarum fecisse dominum, quod ex loco *Genes. 1. 26. & 28. & 9. 2.* patere credunt. Non autem solum ferarum & volucrum, sed & piscium, perque consequens etiam ipsius elementi, in quo continentur, factum dominum: idem testari *Psalm. 8.* aliaque scripturæ loca, prolixissime à *Seld. M. Gl. 1. 6.* adducta. Quæ ad hunc adeo fideliter, ut censet *Strym. de J. M. 1. 4. 80. p. m. 44.* in conflictu adparebit. In eo sane *Seldeno* ad stipulari nequimus; quod usum fructum saltem velit hominibus donatum, cujus donatione, ipsa res videatur concessa, cum juris nostri repugnet principiis; v. *Ziegl. ad Gr. 2, 2, 1. p. 216.* Sed audiemus *Puffendorff.* hac de re sermocinantem in *Tract. de J. N. & G. 5, 4, 5. p. 431.* Concessioni divine, quo homini jus in terra capessendi imperiam fuit indulcendum, etiam mare adungi. Aequè dicitur, dominamini piscibus maris quam animalibus terrestribus; In animalia autem imperium intelligi non potest, nisi simul jus sit Elementum, quod illa inhabitant, prout ejus admittit natura, usurpandi. Etsi vero & volucrum cæli fiat mentio; tamen cum in aëre homini versari sit negatum, ita ut a terra sit disjunctus, soli aëri innixus; ideo imperium in aërem exercere non potuit, nisi quo usq; qui in terra stant pertingere queant. Verum ut in Mari dominium longius exerceri possit, effectum est per naves, ad summam perfectionem jam perductas, quæ non oneribus tantum transportandis inserviunt, sed & per Regna Neptuni, Martem terribili magis specie, quam per terram idem deservit, circumferunt. add. eund. *Element. Jurispr. Univers. 1, 5, 7. p. m. 31.*

Gentium (2.) populorumque attestacione adprobacioneque. Principes; (verba sunt *Ambros. l. 12. hexaem. c. 30.*) spatia maris sibi vendicant jure mancipii, dividunt sibi Elementa, poten-

potentes. vid. Gothofred. ad l. 9. ff. l. Rhod. de jact. cap. 7. Sic fabulosa prodidit historia, Neptunum, qui Noachi creditur filius, dominium fuisse natum maris. Seld. de M. Cl. 1. 2. Voss. de idol. Gent. 1. 15. p. m. 118. ex Diod. Sic. l. 6. c. 15. p. m. 155. Strauch. de Imp. Mar. c. 4. §. 1. Verior autem historia de Minœ, vid. Bæcl. in Minœ. qui primus, quantum ex historia est elicere, sibi maris comparavit dominium. Thucyd. l. 1. pr. p. m. 3. Euseb. ad A. M. 2575. alique hujus imperium unanimiter laudant Scriptores, & tanquam rem meritis ejus debitam extollunt. Alia exempla populorum & Gentium mare suum facientium recenset. Seld. M. Cl. à cap. 9. ad 20. qui etiam 1, 2. ab antiquis temporibus, Britannis, Oceani competiisse dominium Britannici, probare adlaborat, merito ea propter impetitus à Pontano vid. Stepm. dict. tr. part. 1. c. 6. §. 202. seq. p. 95. Variarum autem Gentium historiam necit Morisot. l. 2. cap. 20. Seqq. nec non ante laudat. Stepm. part. 1. c. 6. per totum. De dominio Maris Adriatici, Venetis competenti, legi meretur Kirchman. de annul. cap. 19. p. m. 210. ubi etiam recenset morem Venetorum sibi mare desponsantium, quem etiam refert Hilar. Pyreckmäier. in comment. de Arte Apodem. fol. m. 17. b. Seld. de Mar. Cl. 1. 16. p. 132. alique; Nec tantum dominos sese professos, sed etiam contra alios defenditasse, constare.

Nec videri (3.) ab hac abire jus civile, cum mare dicatur publicum §. 5. Instit. de R. D. l. 13. §. 7. de injur. l. 2. ff. ne quid in loc. publ. l. 2. §. 2. l. 5. ff. eod. Celsum lætum. littora, quæ ejusdem juris cum mari censentur, populi Romani esse, signatè tradere. l. 3. ff. ne quid in loco publ. quæque id genus alia, quibus de Strauch. de domin. Mar. cap. 3. §. 3. seqq. Inprimis autem stare pro hac sententia: l. 9. ff. ad l. Rhod. de jact. in qua explicanda tot sese exercuere ingenia præclarissima. Grot. in flor. spars. p. m. 137. Seld. de M. Cl. 1. 25. Petit. Miscell. 3. 11. Gothofred. integr. tr. ad b. l. Pontan. 2. 14. Salmas de mod. usur ar. c. 5. p. 99. Vinn ad Beck. de Re Naval. p. m. 275. Strauch. de Imper. Mar. c. 3. §. 6. alique: qua ex lege, quadrivariam Maris imperium probari volunt. (1.) quod Antoninus leges dicere voluerit navigantibus. (2.) Se Eudæmoni succurrere posse, etiam sine Rhodia lege profiteatur. (3.) inter Eudæmonem & servos publicos controversiam dijudicari jubeat.

jubeat. (4.) Eatenus leges Rhodiorum admittat, quatenus suis non adversentur.

Accedere. (4.) tot Imperatorum actus exercitos, Minois superius injecta mentio, unde etiam patet, minus convenite cum vero quod *Grot. de J. P. & B.* 2, 3. 90. *ejusq;* fidelis exscriptor *Stypm. de I. M. part. 1. cap. 5. §. 5. p. m. 51.* statuante, ante Justinianum Mare non fuisse à populis occupatum; Sic Leonem Imperatorem credidisse dominium Maris ad se pertinere, *Nov.* ejus 56. indicio esse poterit. Rolandum Maris Britannici præfectura fuisse gavisum, testatur *Eginhard. in vita Caroli M. p. m. 13. Exq;* illo *Wagner. in Chronic. Carol. M. p. 5. vid. Gryphiana. de Weichbild. c. 8. §. 8. p. m. 17. ad stipulari constit. Carol. V. Artic. 218. pr. ap. Goldast. tom. 3. constit. Imp. fol. 559. & Ferdinandum II. Fridlandiæ ducem Imperatorem constituisse Oceani Marisque Baltici.*

Naturalem (5.) postulare æquitatem, ut commoda cujusque rei sequantur eum, quem sequuntur incommoda. Cum ergo sumptus teneantur facere in Maris securitatem, navigandique commoditatem: specula extruendo; portusque navigantibus tutos reddendo, ut commercia eo magis efflorescant; cohibendo piratarum incurfus; cœercendo prædas, tutando sibus; tonnas fabricando, ponendo lumina, idque genus alia; neminem jure merito invidere posse, quin commoda piscationis aliaque sibi vindicent.

Constare (6.) Mare cohæreere cum territorio, arctissimoque esse juncta vinculo, ut territorium mare quasi bibat, mareque territorium lambat & exedat, modo avellendo modo adiciendo partem. *Scritmeier. Specul. polit. qu. 29.* Publice etiam (7.) interesse, Mare Liberum non esse, cum publica id poscere videatur utilitas, ut quisque Regum & Principum, Mare suum à piratis aliorumque tutum reddat iurisdictionibus, satis hoc testatum reddere exemplum Americanorum, qui si curam maris gefissent, nunquam tam miseriam fuisse passos servitutem.

Neminem (8.) esse tam imperitum rerum publicarum, quin cernat ingentem ex Mari redundare utilitatem, tum ratione piscationis, tum navigationis, tum aliarum variarum insuper

utili.

utilitatem, quod passim de civitate maritima qui scripsere, testatum reddiderunt: hinc Maris esse sequutam prescriptionem & usucapionem, qua de Icti & Autores passim ad materiam usucapionis, hinc R E G E M DANIEJUS suum adversus Vandalicam fuisse tutatum urbes. VENETOS Mare Adriaticum, aliosq; populos suum jus.

Contrariæ opinionis adsertores objiciunt. (1.) *Psalm 95. vers. 5* aliaque sacra scripturæ loca, quibus imperium Maris Numini supremo adseritur. Verum cum hæc talia vix mereantur Responsonem ad publicum ablegamus conflictum. Quis enim adeo demens, ut maris æquæ ac terræ Eminens Dominium Supremo denegaret Numini? *Pontan. discuss. histor. 2, 2. eumq; sequutus Loccen. de J. Mar. 1, 4, 3.* censent, distinguendo inter Mare totum & partem; totius Dominium, Numini attribuendo, partem autem etiam ab hominibus occupari posse. Quibus tamen ex asse satisfactum à *Seld. M. Cl. 1, 6.* Quæ adversus reliqua dominiicapita passim objici solent, vix istius commatis sunt, ut adponi mereantur.

Verum enim vero, quamvis ex rationibus hæctenus adductis satis DOMINIUM MARIIS probatum videri posset, non tamen pauciora argumenta in medium ab eis adferri sivevère, qui mare omnino Liberum, suiq; juris, persuasissimum sibi hæctenus habuere, quæ in seqq. examinanda venient: quidq; responsonis adferri ex parte contraria possit & soleat. Mare proin dici commune tralatitium est. *Mare* inquit *Styrm. ex Grot. 2, 3, 9. p. 127. omnium commune dicitur, Sui Paraphrases Theophil. §. 1. de R. D. p. 146. ait Κοινὸν πάντων ἀνθρώπων, quod explico, ut sc. à nemine privato, l. uno populo, totum occupari possit. quæquæ inibi seqq. proponuntur § 5. Respondetur autem; commune quid multis dici modis, not. *Rebban. in hoder. jur. ad tit. de R. D. Chart. 1. Cl. 2. § 5. p. 191.* vel enim *negative* dicitur, quod sc. plane, & sui natura nullius est; vel *privativè*, quod quidem nullius est, ita tamen à natura comparatum, alicujus ut esse possit, & *positivè*, quod quidem re vera alicujus est, usus tamen illius jure G. communis permaneat. *Negative* ergo vel *positivè* Mare sumptum; commune esse negant; *Privativè* concedunt; vel unum idem-*

B

que

que diverso respectu, & commune dici posse & publicum; ita flumina quatenus inde haurimus aquam, recte communia dici, quatenus autem in illis navigamus aut piscamur publica esse, notante ex *Bachov. ad Treutl. Vol. 2. Disp. 20. hb. 1. lit. E. Ziegler. ad Grot. 2, 2, 12. p. 233.* Vel cum *Strauch. dissert. Justin 6. aph. 2. in nullius dominio esse, non quasi in primæva communione persisterint, sed quia natura sua in proprietatem describere non poterint, adeo, ut omnibus animalibus manserint communia ad usum necessarium.* Verum hac de re, cum superius sit actum, srambem bis coctam non adponemus, & facile quidem sic concesserimus *Stypmanno*, posse à privato quidem partem occupari per *L. 13. in fin ff. de injur. l. 14. ff. eod. Novell. Leon. 56.* imo occupatam & possessam testantur exempla *Luculli & Sergii* apud *Grot. de J. P. § B. 2, 3, 10. p. m. 128.*

Nec esse quod (2.) objiciant, cessare causam, ob quam à communione discessum. *Grot. de M. Lib. c. 5. Stypm part. 1. c. 4. §. 37. seqq. p. 39.* Cum constet satis, talem nunquam existisse communionem, uti & nos supra inuimus, proin non Entis, nullas juxta Philosophos esse adfectiones & qualitates. Quod (3.) nec occupationem nisi in re terminata procedere velint, liquida autem per se non terminentur. vid. *Grot. de M. L. c. 5. Stypm dict. tr. part. 1. c. 4 § 47. seqq. Resp Ziegler ad Grot. 2, 2, 3.* per instantiam. *Nec vinum nec lac meum esse posse, nisi quatenus in vitro aut vase, continens e. nihil facere ad naturam contenti, cum etiam meum vinum in alterius possit esse vitro, ex quo sua repetit.* *Hennig. ad Grot. l. supr. cit. p. 362. Osiand. ad. dict. Grot. l. p. 666.* duplici porro negat ex argumento (1.) quod committatur *περίθαλασσός ἐστιν ἄλλο γένος*, id quod etiam adstruit *Feld. ad Grot. p. m. 98.* Nec rem tollere videntur, quæ *Grasw. in strich. p. m. 94.* in medium protulit. (2.) Liquida etiam per se terminentur. *Add. Pufend. de J. N. § G. 4. 5, 6. p. 482.*

Nec (4.) majoris esse momenti, quod terram mari contineri velint, cum contrarium sit longe verisimilius, ubique cum habeantur littora. §. 3. *Instit. de R. D. l. 96. l. 112. ff. de V. S. littor. 74.* autem esse terminos, in quibus mare contineatur. vid. *Hennig.*

nig. d. l. Stypm. de J. M. part. 2. c. 1. §. 80. seqq. p. 195. idq; etiam in sacra adprobari scriptura. Hiob. 38. vers. 18. Proverb. 8, 29. Psalm 104. vers. 9. Jerem. 5, 22. aliisq; locis. Hinc terram, veluti magnum quendam esse alveum, Mare continentem, vult Seld. de M. cl. 1, 22. Quod (5.) Grot. de M. L. c. 5. d. l. velit, Mare terra esse majus, petitionem esse principii, cum nondum satis hac de re constet. inter Cosmographos, cum plures adhuc dum incognitæ regiones sint teste Job. Baptist. Ricciol. in Alma-gest. nov. Tom. 1. part. 1. l. 2. c. 14. vid. Ziegler. d. l. Michael porro Zanardus Bergomas ex Uirgano, prolixè hac de disputat quæstione. Osiand. d. l. p. 666. Stypm. part. 2. c. 1. §. 80. p. 195. Imo si Estdræ habenda fides, Mare septimam duntaxat constituit partem. lib. 4. c. 6. vers. 42. cui etiam ad stipulatur Salian. Annal. Eccles. V. T. Tom. 1. die tert. n. 6. vid. Merian. Archontol. Cosmie. latè hac de re differentè. Philosophi quoque veteres Mare pro parte terræ habuerunt. Laurenb. in acerr. Phil. cent. 1. histor. 3.

Nec (6.) Scopum ferire, quod Grot. de M. L. c. 5. Stypm. part. 5. c. 4. §. 49. certos non statui terminos, ex Ambros. Hexaem. 5. 10. Geometram audivimus, Thalassometram nunquam audivimus, velint; cum lippis sit & tonioribus notum, Mare æquè admittere dimensionem atq; terram. Cum Hieron. de Mont. tr. de finib. regund. cap. 1. §. 7. Terminos in cælo & aère positos esse tempore Alexandri VII. Papæ, inter Lusitanos & Castellanos probatum eat. vid. Seld. de M. Cl. 1, 22. Nihil obstat, inquit Scritmeier. quin universus Mundi Oceanus, beneficio graduum longitudinis & latitudinis, non solum in intellectu & mapis, sed etiam re ipsa possit discerni, quod etiam ex linea patet. Speculi polit. qv. 29. p. 332. & Ziegler. ad Grot. 2, 3, 8. ut maxime termini aliqui in ipso mari non inveniuntur, possunt tamen illi ex cælo & ejus circulis desiniri, qui non magis fallere, quam limites alii in terra, aut insula, aut promontoria ad mare, possunt. Qua ratione pactum etiam iniri potest, ut non liceat alteri populo ultra lineam æquinoctialem, Tropicum Cancræ & Capricorni, navigationes instituere. Hinc ergo patet, contra Styp. de J. M. 1, 4, 49. p. 40. finium etiam regundorum jus in mari

posse obtinere. Nec est quod metuat *Grot. de M. L. c. 5. p. 37.* quod si dimensio talis ad possidendum valere debeat, jamdudum nobis Geometrae terras, astronomi etiam caelum eriperent. *vid. Strauch. de Imp. Mar. c. 2. §. 6.* qui ulterius inibi demonstrat, Frustra esse *Scypm. loco supr. laud.* quod aequatorem, tropicos & similia, plus nautis servire, quam Dominis velit.

Nec majoris esse momenti, *quod Scypm. 1, 4, 50.* velit, mare claudendo mutuas tolli benevolentiae occasiones, bellaque inde orta, quod apud alios degere, peregrinarique prohibitum. Cum Dominium Maris non majus possit dare impedimentum commerciis, quam dominium terrarum, in Principum quae dominio, & nihilominus liber accessus & recessus patere potest; Et sic eadem videmus negari haec facilitate, quam adstrui, imo sapius arctioribus foederibus praebuisse occasionem, locupletissimo poterunt esse testimonio, comprehensi in foedere *Hanseatico*, aliorum ut Principum exempla, passim exstantia, sicco praetereamus pede. Dist. porro inter id, quod per se & per accidens fit; Quod (8.) Testimonia concernit Poetarum, quae & hic, magno conatu adferri amant, magnumque videntur adferre momentum posse. *test. Grot. in Prolegom. aurei sui operis*, cum superius jamdictum aliquid sit, hic praetereamus; Consuli interim poterit *Strauch. de J. Mar. c. 1. §. 4.* Cum aliorum haec expilare scriinia, nec temporis, nec propositi admittat ratio. Jurisconsultorum opera, cum & haec (9.) magni a plerisque aestimantur, non tacito praetereunda pede. Verum planissime cum illa inter se pugnent, auctoritates auctoritatibus opponere, tam facile foret, quam quod facillimum, *Sixtin. de Regal. 2, 4, 97. Donell. Comment. 4, 16. Franzk.* opponi posse Struvios, Strauthios, Seldenos, aliosque non minus probatae auctoritatis viros. Verum, cum non tam inspiciendum, quis dicat, quam quid dicatur, & haec manum de tabula abstinentis se satis erit.

Ficulnea praeterea (10.) videri argumenta, quando ex SS. adducunt. *Psalm 8. vers. 9, 72, 8. 79, 10. 115, 16. Zach. 9. vers. 10, vid. Locten. de J. Mar. 1, 433. Franzk. exercit. 4. qv. 1. Scriver. Specul. polit. qv. 29, p. m. 329.* Verum cum hac de re superius.

perius sit actum, hic actum agere nolumus. Quod (11.) Mare inexhaustum, immensa quæ magnitudinis, indeq; inoccupabile existiment. vid. *Grot. de M. L. c. 5. & de J. P. & B. 2, 2. Stypm. d. tr. Resp. Ziegl.* eo magis divisioni aptum, cum cæres sui suadeant communionem, quæ divisæ, nemini sociorum sufficere possint, quod exemplo terræ & candelæ demonstrat. *p. m. 225. Ofsand. ad Grot. 2, 2, 3, p. 665. Hennig p. 359. Scritm. spec. pol. qv. 29. p. 332. ad §. 4. Pufend. de J. N. & G. 4, 5, 6. pag. 483.* Quamvis enim concedatur inexhaustum, innoxiaq; utilitatis mare esse, quantum ad Navigationem; sunt tamen præter hos, alii quoq; usus Maris, qui partim non penitus sunt inexhausti, partim populo, Maris accolis occasionem damni præbere possunt. *idem d. l. §. 7.* Quod (12.) nec occupari possit, nec unquam occupatum ab aliis venditur, falso inniti hypothesi. Cum autem superius hac de re dictum, adquiescimus. Nec (13.) Scopum ferire, quod fluxile & inconstans, cum flumen in alicujus dominio quod æq; fluxile & inconstans, esse possit; Eadem autem ratio maris ac fluminum. *Scritmeier specul. Pol. qv. 29. p. m. 332. ad §. 6.*

Nec ab omnibus (14.) pariter admitti, quod *Grot. de I. B. & P. 2, 3, 8. & 10.* sibi concedi postulat, tantum sc. posse occupari Mare, quando se habet ad terram ut portio quædam, cum eandem supervacaneam judicet *Pufend. de J. N. & G. 4, 5, 6. p. 483.* Si enim, pergit, populus aliquis ad ripam fluminis confiderit tractu longo, non lato, flumen in comparatione terræ non erit exiguum quid; Et tamen puto, hoc ipsius proprietati, nihil obstabit: Sic regna dantur, quæ à suis provinciis & appendicibus longe superantur. portionē porro illam determinant ex vicinitate; quousque autem se illa extendat, haud in expedito, cū *Bartolo vicinum* dicatur, ut exaudiri vox clamantis possit, *ad l. 6. pr. ff. de aqu. pluvi. arg. l. 1. §. 27. ff. de Scr. Syll. Nov. Leon. 71.* vicinitas definitur, in quantum telum ab arcu, mitti potest. Aliis placuit longitudo à littore ad 100. Milliaria. *Struv. Synt. J. Feud. c. 6. th. 7. num. 1. seqq. Heig. l. 2. qv. ult. num. 56. Klock. tom. 1. conf. 5. num. 9, n. Besold. thes. Pract. v. Sischerer, p. 255. Caswell. de S. P. R. Tit. de Mar. c. 26. vers. 10.* aliis duorum dierum

iter. Hieron. de mont. Brix. de finib. reg. 6. 7. n. 12. seqq. quandoque ad 60. miliaria extensam fuisse, probat Bodin. de Republ. 1, 10. in causa ducis Allobrogum, vid. Stypm. de J. Mar. part. 1. c. 5. §. 5. seqq. p. m 56. Pufend. de I. N. S. G. 4, 5, 7. p. 484 Ziegler. ad Grot. 2, 3, 10. pag. 246. Possit autem occupari, quousque majestas vult & decernit, Statuit Ziegler. ad Grot. 2, 3, 11. pag. 247. Achilles v. Ebstein in annot. & disc. ad Horn. polit. Archib. 2, 3, 7. p. m 375. quousque illud populo alicui soli intervire, & alii ab ejus usu arceri possint.

Uti nec 15. quod idem Grot. de J. P. & B. 2, 3, 13. modum occupandi Imperii Maritimi, ratione territorii, illū tantum vult esse, quatenus ex terra cogi possunt, qui in proxima Maris parte versantur, cum maxime heic varient Autorum sententia.

Perlustratis utriusque partis rationibus, *judicium* quod *Aethna* gravius judicat *Pontan.* in *præfat. discus. histor. de re ipsa ferendum esset.* Alii sibi persuasum habent, *dissentientium* opiniones facile posse conciliari, adhibita *distinctione* inter Imperium Maris universale & particulare *Loccen. de J. Mar. 1. 4, 3.* verum hanc divisionem ad *litem* tollendam sufficientem, haud esse, vel inde satis patescere poterit, quod *Grot. cum in dict. tract. de M. Lib. tum de J. P. & B. ejusque adsecta* expresse statuunt, Mare, nec ratione totius, nec ratione partium principalium occupari posse. *Seldenus* contra, occupationem totius urgeat, tum aliis rationibus, uti dictum, tum *argum. l. 2. de O. J.* quod occupatis sc. partibus, occupatum censetur totum; Quod tamen sine grano salis, vix aliquis coardatior admiserit. Nec scopum ferit, quod ex S. S. demonstrare quidam velint, Mare ratione totius esse Domini, cum aequè id de terra pronunciari poterit, uti superius quoque innuimus. Magis probari fortè sententia possit *Pontani*, media sicque regia incedentis via, atque adserentis, nec Liberum esse Mare, nec etiam claudi quodcunque posse, si, quid conducatur generi humano, consideremus; cum uni populo totius imperium universi non profit, cum idem esset, ac si quis velit generalem & universalem totius Orbis statuere Monarchiam, quam omnes dubio procul judi-

judicatori essent & illicitam & impossibilem. *vid. Boecler. ad Grot. 2, 2, 3, p. m. 53.* Nemo interea sanus negaverit, per partes & orbem occupari posse, fereq; esse occupatum. Nostram ergo quamvis non sit, inter DD. tantam componere litem, nulli tamen dubitamus adserere. *Mare private Imperii capax esse, & rationes superius adlata, satis hoc testatum faciunt. vid. hac de re Pufend. de J. N. & G. 4, 5, 8. 9. § 10. p. 487. seqq.*

Cum inter DD. non leviter disceptetur, *quid juris, si duas civitates eandem Maris partem sibi vindicent?* non extra oleas nos divagari crediderim, si paucis examinemus. Primum Ergo hic videndum fuerit, an aliqua præcesserit occupatio, quæ omnino observanda fuerit, cum occupatio justus si modus acquirendi. Si autem duo in occupatione occurrerint, difficilius fuerit decisionis, quamvis & heic dubitari nequeat, pactis rem esse determinandam, quantam quisque portionem sibi habere debeat. Rarissime autem videmus, talia sine armis solere finire, id quod tot bella maritima, satis eunt testatum.

Adquirendi Dominium Imperiumve modi, uti ex Jure constat, varii, *sunt a. vel naturales, vel jur Gent. vel Civilis.* Quamvis *Grot. de J. P. & B. 2, 2, 33,* duplicem faciat, divisionem sc. & occupationem. *Occupatio* autem est modus naturalis, & consideratur tum in actu primo, uti Philosophorum loquuntur filii, tum in actu secundo. Cum enim facultas possidendi, primis nostris parentibus sit concessa, quam etiam transmisere in posteros: de actu secundo, itidem ex dictis patet, ubi demonstratum, Gentes maximas partes Maris occupasse, & sic suum fecisse. Quæ occupatio rursus capit, quod vacuum esset à possessione & sic occupanti cederet, quod in migrationibus gentium in primis videre est, quibus de *Laz. de migrat. Gent. add. Bernecc. qu. ad Tacit. 3.* quo jure Veneti feruntur domini fuisse redditus Maris Hadriatici. Alia autem Bellica, quomodo Minos Cretici Maris factus dominus, eiusve occupationum exemplis, omnis ævi referata historia. Ad modum derivativum refertur accessio, qui modus *Jur. Gen. c. vid. Tit. Inst. de R. D. inde Dominus vicinæ continentis, Maris adluentis efficitur Dominus l. 9. ff. de judic. ubi DD.*

DD. communiter, ex quo adparet, ex sola occupatione adjacentis terræ, præsumptionem pro occupatione militare, nec opus esse declaratione, seu vult *Grot. 2, 3, 11. Cui more suo subscribit Stypm. p. 1. c. 5. §. 48. seqq. p. m. 55. vid. Capoll. de S. P. R. Tit. Mar. c. 26. n. 12. §. 13. Ziegler. ad Grot. 2, 3, 11. p. m. 246. seqq. & ex eo Pufend. de J. N. & G. 4, 5, 8. pag. 486. Osiand. ad Grot. d. l. p. m. 704. Ex jure civili Usucapionem s. præscriptionem justum itidem parare titulum videtur velle Grot. 2, 4. add Stypm. de J. M. part. 1. c. 5. §. 31. p. 53. Capoll. de S. P. R. c. 26. §. 5. seqq. Conring. de finib. Imper. c. 19. p. m. 360. Hugo de Roy de eo quod justum l. 3. tit. 2. articul. 3. p. 237. Seld. M. C. 1. 26. v. Vasq. illustr. quæst. 2, 51. 28. p. 420. Exemplum Jephthæ, aliaque in medium producta, rem non videntur exhaurire, satius proin fuerit hunc modum insufficientem ducere, imperii enim adquisitio, Regulis privatæ acquisitioni præscriptis, subjici nequit. Consultatur Osiand. ad Grot. d. l. Hennig. ibid. p. 395.*

Ut autem armis acquiratur dominium, ita iisdem rite conservatur, cum teste *ἡλιπιοῦται Tacito*. imperia iis artibus facillime retineantur, quibus initio parta. Qui exemplis ista confirmare vellet, soli lucem in ipsa meridie fænerari velle, jure merito censeri posset. Hinc Romanos semper instructam habuisse classem, notum est. *vid. Laz. Baysium de Re. Naval. Lips. de Magnicud. Rom. 1, 5. Notit. utriusque imperii aliosq.* Hinc Magistratus per mare creatio, quem ADMIRALIUM vocant hodie, cura cui Maris & Classis incumbit, inque civitatibus maritimis maximo quem videmus esse in honore. *vid. Seld. in M. cl. 2. 14. Locc. d. J. Mar. 2, 2. de Admiratio Regni Franciæ. Limn. in Noit. Regn. Franc. 2, 59. p. 1056.*

EFFECTUS Imperii maritimi varii. Nos habita ratione, propositi nostri, summa quantum maxime brevitate fieri poterit, percurreremus capita. Merito huc refertur *Jus Piscandi*, de cuius incunabulis. *Pufend. de J. N. & G. 4, 5, 8. pag. 485.* Quin autem dominio Maris qui gaudet, sibi hoc solus adscribere, aliis subinremotis, minus facit dubitare, quod *Jus Piscandi* hodie inter *JURIA Majestatis & Regalia* sibi locum quendam vendicet, uti est
vi-

videre apud Politicos, *Et de jurib. Majest. qui in lucem quid emiserunt; vid. Horn. in sua Polit. Architecton: 2, 9, p. 316. seqq. Aschaff. conf. pro arar. el. 6. c. 18. O. 560 p. 234.* Hinc etiam civitas Maritima, Piscatū ordinare solet, imo sæpius cruenta inde orta bella, vel præsens seculum satis superque testatur. Imprimis autem de *Halecum Captura*, varias inter civitates existisse dissensiones, vel hoc seculo aliquoties reiterata bella, inter Batavos & Anglos probatum reddunt: illa autem *Halecum captura*, cum olim circa Insulam Rugiam celebris fuerit, postea ad Scanienfes abiit, inde ad Norvvegos, à quibus ad Scotiæ Angliæque oras migrasse, adnot. *Isaac. Pont. histor. Danic. l. 6. pag. 241. & discussionum historicarum*, 1, 18. Primus vero, ut obiter hoc notemus, artem, muria piscem hunc condiendi, invenisse traditur *Guilelmus Buckell*, Belga, circa A. C. 1416. Ex Civitate Bierliet; quod hominis inventum tanti fecisse Carol: V. Imperat: ut cum anno superioris seculi 56. illuc adpulisset, cum sorore Maria, Hungariæ Regina, sepulchrum ejus adierit, ac ipsius manibus pro invento isto gratias egerit, refert *Bunon: ad Cluver. 2, 19. 1. lit. o. p. 156.* De periodo piscatus legi meretur *Cambdenus in Britann. p. m. 584.* Quo jure autem Batavi *Halecum Capturam* à Britannis, sibi acquisiverint, vid. *Boxborn apolog. pro Nav. Holl. adversus Pontum Heuter: editioni Maris Liberi de ann. 1637. adjeta*, nec non *Seld. de M. cl. 2, 21. Fritz. ad Scypm. de J. M. p. 5. c. 4. §. 10. p. 253. Locc. d. I. M. 1, 9, 4. Boxborn. de tv. Mutui commerc. cap. 14. p. m. 235. Mare belli Anglicani injustissime Belgis illati Helena Stephan. de Burman. p. m. 12. imprimis autem p. 17. seqq.* Hodie, cum & causa inter alia belli cruentissime gesti fuerit, lis decisa, ut Novella loquuntur, nempe Piscationem illam Batavis concessam, quamdiu Dux Arausioneensis ipsiusque posteris, rebus sint præfuturi Belgicis. Contentio quæ inter Danos & Anglos circa Piscationem Islandicam & Norvvegicam, intercesserit, videre est ap. *Cambd. in histor. Elisab. Anno 1600 seqq.* Nec non *Morisor. orbe Mar. 2, 18. Pontan. in discuss: histor. contra Selden. M. cl. ubi etiam alia elegantes occurrunt quaestiones: uti quoq; hic laudari meretur, jocularare Dni. Morhofii car-*

men, ad GENEROSISSIMUM DN. LESTHEN. de *Halecuna*
querela. Quod autem *Grot. d. Mar. Liber. c. 5. p. m. 34.* exteris,
 jus piscandi ubique esse immune debere vult, ne mari servitus im-
 ponatur, quod tamen servire nescit, ipse postea mentem corri-
 git in *tr. de I. P. § B. 2, 2, §. qui etiam; 2, 3, 9.* negat, ante Justiniani
 animum piscationem ad privatos spectasse, cum ante eum in usu
 fuisse, probatum det *Strauch. de I. M. c. 8. §. 4.*

Huc jure merito refertur *VELORUM SUBMISSIO*,
 de cujus antiquitate *Lips. Elector. 1, 23. p. m. 63.* quæ partim fieri
 solet salutandi ergo, cujus moris exemplum præbet *Sleidan. hist.*
l. 22, p. 709. & in Hollandis, *Steph. de Burman. in Mario Belli Angl.*
injustissime Belgis illati Helena. p. m. 7. seqq. Quam rem etiam
 Navali prælio occasionem præbuisse, ibidem videre est, ex decla-
 ratione manifestaria. *pag. 33.* partim submissionem inaudit. *vid.*
Styppm. part. 5. c. 1. §. 21. Pufend. de I. N. § G. 4, 5. §. p. m. 486.
Scriptor. anonym. Dianca. 43 §. p. 45. seqq. quæ quandoque
 itidem bello causam dedit, uti & inter causas recensetur in bello
 Anglicano Hollandico, sub Cromwello gesto, alia suggerit
 exempla *Locc. de J. Mar. 1, 4, 10. pag. 47. seqq.*

Pertinent huc quoque *ANGARIE*, quæ vox Persica notan-
 te *Briffonio de Regn. Persar. lib. 1. p. m. 147.* quæ de re *vid. Sal-*
mas. de Fenor. Trapez. l. 2. p. 276. l. 4. §. ff. de privit. veteran.
l. 7. C. de Fabricens. Aschaffenb. Cons. pro. Erar. cl. 6. c. 26. O. 568.
p. 256. il. cl. 18. c. 20. O. 1382. p. 808. quarum definitionem tradit *Loc-*
cen. de J. Mar. l. 5, 3. Imponi autem jure Majestatis sive ob
 necessitatem & utilitatem publicam, à quibus nemo immunis
Peck. de Re Naut. ad tit. 3. lib. m. C. ibique Vinn. p. 387. Sunt
 autem Naves quæ Angariantur vel subditorum, vel exterorum
 quin autem utriusque generis, exigente necessitate Angariari
 queant, omni caret dubio, ita tamen, ut exteri sui laboris &
 officii digna capeant præmia, *Seldn. de M. d. 2, 10. in fine p. 432.*
Styppm. de J. M. part. 5. cap. 1. §. 27. p. 331. Jure scilicet impetii
Ziegler. ad Grot. 2, 2, 10 p. 232. Ubi tamen de extraneis dubitan-
 tem *vid. Hennig. ad Grot. p. m. 376.* In Svecia coronam solere
 iis navibus imponi, notius est, quam ut hic repetatur. *vid.*
Strauch. de J. M. c. 6. §. 2. seqq.

Progre-

Progrēdimur ad NAVIGAT. PROHIBITIONEM, de qua Serapha de Mercat. Tit. de Navig. l. 6, § 7. p. m. 277. Grot. de J. P. § B. 23, 15. ubique Ziegler. Ab autoribus proin recte probari videmus, factum Elizabethæ Angliæ Reginæ, Respubl. quæ annonam & arma Hispano hosti suo advehebant, transitu per mare prohibentis, quamvis Grot. 2, 3, 12. in negativam eam sententiam. Multo autem minus simpliciter & sine grano salis admitti poterunt, quæ Graswinckel. in strictur. in Feld. p. 106. tradit, verè scil. qui transitu arcet, dare bello causam, cum & ipse Grot. 2, 3, 13. certam admittat limitationem, quamvis videatur habere ad stipulantem Robert. Scharok. de offic. secund. jus Naturæ. pag. 436. Recte proin prohiberi Navigatio poterit, ita ut transitorio opus venia sit, nec transitus negatus, legitimè possit vindicari. vid. Pufend. Jurispr. Elem. 1, 5, 6. Ziegler. ad Grot. 2, 3, 13. pag. 231. Seld. M. cl. 1. 20 pag. 158. Osland. ad Grot. 2, 2, 13. p. 678. & 68. Hennig. ad Grot. d. l. p. 376. & quæ nuper in dissert. Inaugural. de Viâ à DN. HERMANNO Siebrand. cap. 3. lb. 6. seqq. disceptata.

VECTIGALIS itidem SOLUTIO, PEDAGII nomine quæ venit de J. Canon. huc ponenda, quam etiam ad Regalia referunt Politici & Majestatis scriptores; hinc à nemine nisi majestate institui poterit. vid. l. 3. c. vectigal. nov. instit. non posse. l. 10. ff. de publ. & vect. DD. ad Auream Bullam. cap. 11. R. T. de Anno 1676. M. Faust. ab Alschaff. Conf. pro Erar. cl. 4. c. 267. O. 438. p. 166. quo de passim Publicista. Solent autem pendii vectigalia propter navigandi securitatem. Quare, inquit, Grot. 2, 3, 14. nec contra jus naturæ, nec Gentium faciet, qui recepto in se onere, tuenda navigationis, juvandaque per ignes nō æturnos, & brevium signal. vectigal. æquum imposuerit navigantibus. Quod tenentur solvere omnes, qui non gaudent immunitate, quales e. g. Princeps, Fiscus, Nobilitas, per l. 6. pr. ff. de vectig. Legati l. 8. C. de vectig. Studiosi Aurent. habit. C. ne sit pro par. vid. Rud. de commiss. part. 4. c. 5. n. 28. & 35. R. J. de Ann. 1500 § it. Sol. ein Churfürst de Ann. 1521. § it. Sol. ein Churfürst 39. O. Cam. part. 1. tit. 29. princ. Sic etiam res quædam exemptæ v. g. exercitui paratæ l. 9. ff. § 7. de public. Res hinc dicitur.

leg. vid. Sypm. part. 2. cap. 4. num. 246. Rosenthalc. § concl. 47. Ratione autem vectigalis non soluti, res in commissum cadere solent, qua de re passim DD. imprimis *Disputat. duae hac de re, altera Heidelbergæ, altera Argentorati*, ante aliquot annos *habita*, ubi directa fronte inter se pugnant, quod SERENISS. Heidelberg. Elector, navi quadam in Rheno detenta, quod nauta quasdam res subtraxisset, omniaq; venalia exposuerit Jus Lubecense circa neglectum vectigal quid constituerit, videre est. *Señ. 4.4. ubi Dn. Doct. Iohan. Siebrand.* Impium prorsus & inhumanum censet, ob neglectum vectigal, omnia bona in commissum rapere, in *Comment. urb. Lubec. jur. Publ. pag. 382.* Haud incongrue etiam hic moveri quaestio posset. *Positum vectigal erigi etiam in alieno territorio?* Quod quin per pacta fieri possit nullum est dubium, testaturq; exemplum Potentissimi Electoris Brandenburgici.

Proximè huic accedit IUS PORTUS, à Portando. *Isidor. Hispal. Episcop. orig. 4. 8. col. 1182. dictū Qua de Marq. de Iur. Mercat. 3, 4, 5. seqq. consulendus; itidemque ad jura Majestatis & Regalia pertinet. Capell. de S. P. R. c. 28 p. 615. num. 2. Max. Faust. ab Alschaff. Conf. pro Arar. cl. 6. c. 16. O. 558. p. 232. Scil. 10. c. 33. O. 798. p. 495. it. cl. 16. c. 145. O. 1240. p. 715. Tholos. de Republ. 9. 1, 27. p. 352. Rosenth. de Feud. c. 5. concl. 31. aliiq. FF. Godd. it. & Brech. ad l. 17. ff. de V. S. Arnif. de I. Maj. 2, 5, 3. Est autem secundum l. 59. de V. S. portus, conclusus locus, quo importantur merces & exportantur, vid. l. 1. ff. §. 13. de flum. Hinc Princeps & quavis Respubl. libera, ingredientibus & egressis, securitatem à concussione l. damno præstare tenentur. l. unic. C. de lit. & itin. custod. R. I. de Ann. 1559. §. Damit denn die Obrigkeit 34. teneturque refarcire damnum à prædonibus datum. Gail. obs. 2, 64. Rosenth. de Feud. cap. 5. concl. 22. Pretium inde quod datur *Portorii* nomine venit. Estque Pecunia, quæ Fisco l. Reipenditur ex Mercibus aut venalitiis, huic quæ subjacent oneri. *Loccen de I. Mar. 1, 8, 6 Præfectus portus* dicitur, qui in naves, unde veniant, quid vehant quoque tendant, ad quem spectent, & similia inquirat; is etiam literas exigit commeatu; à quo tamen naves privilegiatae exemptæ, *Peckius in tit. C. de Navicular. ibiq. Vin.**

Vin. p. m. 378 An vero hostiles naves persequenti, alienum portum ingred. liceat? disceptatur à DD. legi hac de re meretur differ. à DN. PRÆSIDE sub PRÆSIDIO M. Bæcleri. Argentorati Ann. 1660 de quiete in turbis habita pag. 10. Alii distinctione rem tolli posse existimant. Strauch. de I. M. cap. 6. §. 9. Finem, usum, & privilegia portuum, designat Loccen. de I. Mar. 1, 8, 4. qui etiam §. 9. errore viz, vi, aut tempestate in alienum portum actos, tutum ibi receptum & egressum jure Gentium habere demonstrat, nisi hostes sint aut Pirata; quos inibi certo modo persequi, etiam alieni territorii hominibus licet.

De IURE STAPULÆ, cujus verbi significationem. Salmaf. Obs. ad jus attic. cap. 5. p. 172. examinat, cum & huc pertineat panca attingemus. Est autem nihil aliud, quam potestas sistendi in suo foro, restringendique merces, speciali Emporii beneficio, certis civitatibus competens, definitore Loccen. de I. Mar. 1, 10, 3. Itidemq; ad Jura Majestatis & Regalia refertur, uti est videre ap. Sixtin. de Regal. cap. 5. n. 29 Guicciard. descript. Belg. p. 271. in descript. Urb. Dordraci. Klock. de contribut. 1, 272. quiq; eundem fideliter, suppresso nomine exscripsit. Maximil. Faust. ab Aschaffenh. consil. pro arar. cl. 4. cons. 255. O. 406. Sclass. 17. cons. 66. ordin. 1340 p. 783 Lehm: Chronic. Spir. 4, 22 Klock. de arar. 2, 16. Stypm. part. 5. c. 2. Besold. Thes. Practic. & Speidel. Notab. jurid. Histor. Polit. nec non Webner. observ. pract. voce Staffei Berechtigtheit. Stamler. de reserv. Imper. §. 61 p. m. 202. Limn. I. P. 2, 9, 130 inq; Addit. Quin autem itidem competat Liberis Rebus publ. civitatibusq; imperialibus liberis, vi superioritatis territorialis, omni putamus carere dubio.

Referunt huc etiam IUS PILAS IN MARI JACIENDI l. 3 §. 1. ne quid in loc. publ. l. 1. §. 17. ff. de flum. it. Signorum positiones, qualia Rayen & Vaten/ quorum icones, depinxit Stypm. de I. M. part. 3. c. 10 §. 47. seqq. p. m. 465. uti & Ancoragii jus live Ancoras jaciendi, quod definit Fritz. ad Stypm. de I. Mar. part. 5. c. 2. §. 14. seqq. jus jaciendi Ancoras in alterius littoribus; cum illas absq; consensu superioris & concessione, alterius littoribus injicere non liceat. cap. unic; qua sint Regal. Bodin. de Republ. 1, 10.

271. quodq; non nimium esse extendendum idem *Styppm.* monet. *part. 2. c. 4. §. 186. p. 271.* Solet quoque hujus rei gratia *choragium* solvereis, qui errore viæ, vi, metu, aliave de causa portum petiit. *Strauch. de Imper. Mar. cap. 7. §. 2. Styppm. de Jur. Mar. part. 8. c. 2. n. 16. Bœcler. ad Gros. 2, 2. §. pag. 84. Spectat huc etiam, IUS NAVES exploratorias mittendi. Aufseer Schiff. Maris securitatem explorantes tutantesq; R. I. de Ann. 1548. §. 20. & 1559. §. 23. woferne aber Gail. Obs. 2, 64. 21. Myns. 5, 30. Denays tit. 23. §. 7. cui cohæret jus indagandi, conquerendi, persequendi; homines, maris quietem turbantes. Maxim. Faust. ab Aschaff. Consil. pro arar. c. 262. p. 154. cl. 4. ord. 413. quo jure etiam gaudere vult. *Cranz. Vandal. 10, 27. Civitates Anseaticas.**

IUS NAUFRAGIORUM quoque ad hanc spectare classem, nemo dubitat; quando sc. bona naufragorum, quibusdam in locis fisco addici solent, quo de *Loec. de J. Mar. 1, 7, 8.* quamvis per integrum istud caput, quæ ad hanc materiam facere videntur, exposuerit; quod de Gallis affirmat *Arnif. de J. Maj. 3, 6, 19. pag. 59, 8. seqq.* de Anglis etiam, Neapolitanis, Siculis, & aliis populis. *Bodin. de Republ. l. 1. c. 10. p. 271. Seld. de M. cl. 1. 25. aliique. Quem morem merito improbat laudatus Loec. d. l. §. 9. Gros. de I. P. & B. 2, 7, 1. ubi in adnotatis notari meretur, *ἀναγκαστικὰ* ipsius *μνημονεύειν*, quando vult, Bodinum morem istum adprobasse Barbarum; Forte inductus exemplo HENRICI II. Gallorum Regis, per Magistrum Equitum Annam. Mommorantium, qui respondisse Legato Cæsaris fertur, quæ ad littus fuissent ejecta, Gentium omnium jure, ad Principes, qui littoribus imperant, pertinere: in quo eundem inserviisse, hypothese, quis non videt: nec ipse probat Bodin. d. l. Improbatur quoque tam jure civil. Romano, quam constit. Imper. uti apparet ex *l. 1. C. de naufrag. ibique Brunnem. autent. Navigia. C. de furt. C. C. C. Art. 219. De jur. Canon. ipso facto sunt excommunicati Excommunic. de Reptor. Max. Faust. ab Aschaffenh. cons. pro arar. cl. 4. cons. 19. Ord. 70. p. 52. §. 6. 15157. p. 232. nec non 19, 51. 1575. p. 927. Gail. obs. 1, 18. vid. *Styppm. de I. M. part. 8. cap. 5. Horn. in Polit. Archie. 2, 3, 9. 26. seqq. p. 318. vid. insuper DD. ad §. 47. Instit. de R. D. quare nec de jure civili,***

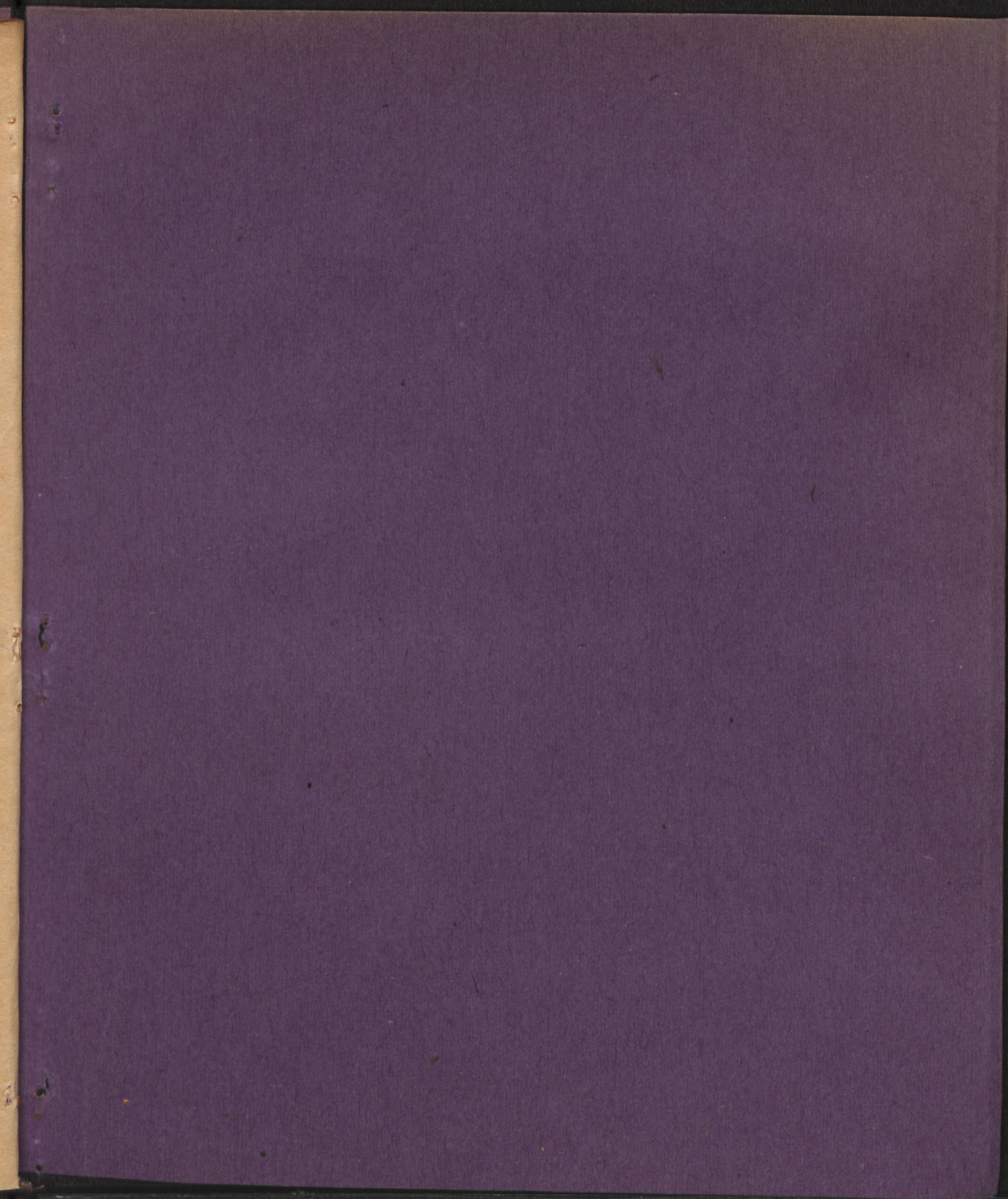
si, tales res ufucapiuntur, l. 21. §. 1. *seqq. de acquir. l. amitt. poss.*
 Demū huc etiam refertur. *JUS REPRESSALIORUM* sive
 ut *Grot. de J. P. & B. 3, 2, 2. in annot.* legit represalio um quam
 vocem pluribus explicandam suscepit, *Gerhard. Job Voss.*
de vitis serm. 3, 42. Osiand. ad Grot. d. l. p. 1365. & Horn. de croit.
 2, 12, 14. p. 593. cum Hermolao Barbaro, Clarigationem sed mi-
 nus rectē, hanc pignorationem dici volunt, quod vult itidem
Bodin. de rep. 1, 10 p. 172. & 1, 6. p. 64. alias Navium arrestatio
l. pignoratio Bud. in annot. posterior. in ff. p. 147. quæ dari sve-
vit ob debitum aliis non redditum, aliasve ob causas, quibus de
Locc. de I. M. 3, 4, 3. Quas non facile admittendas idem §. seqq.
monet. Si tamen privati, vetita hosti advexerint, aut aliud quid
illicitum commiserint adversus Principes, Respubl. aliaq; civi-
rates, haud luere id debent. id. §. 6. ubi, qui culpa sua causam de-
dere, illos qui damnum passi, indemnes præstare tenentur. Grot.
de I. P. & B. 1, 3, 2, & 7, 4. Quibus tamen non subsunt Legati, ec-
rumq; res. Grot. d. l. Quamvis autem acerrimè hoc jus Re-
pressaliorum impugnet Ventur. de Valent. Parthen. legitimos 2,
2, 30. seqq. quo cum consentire videtur, jus Canonicum cap.
anic. de injur. in 6to. cui adstipulatur l. unic. C. ut null.
ex vicin. pro al. vic. deb. l. 4. C. de exsec. ibiq; Brunnem. absq;
eo allegati Nov. 52. Mascule tamen defenditur à Limn. juris-
publ. 4, 8, 313. seqq. inq; Annot. Struv. de vindict. privat. c. 12.
Antho. Math. de Crim. tit. de illicit. pignorat. n. 3. Petrus Heig.
part. 1, qv. 12. per tot Perez. C. ut nullus ex vicinis n. 6. Cothm.
Conf. V. 2. c. 52. n. 341. seqq. & V. 3. c. 33. n. 119. seqq. nov. Discasf. Le-
vam. inop. deb. c. 4. §. 1. §. 24. seqq. p. m. 179. Max. Faust. ab A-
schaffenb. conf. pro. erar. 218. c. 379. cl. 4. p. 138 Pufend. d. I. Nat.
& G. 8, 6, 13. p. m. 1170. Osiand. ad Grot. 3, 2, 2. p. 1361. seqq. in utrā-
que partem disceptans.

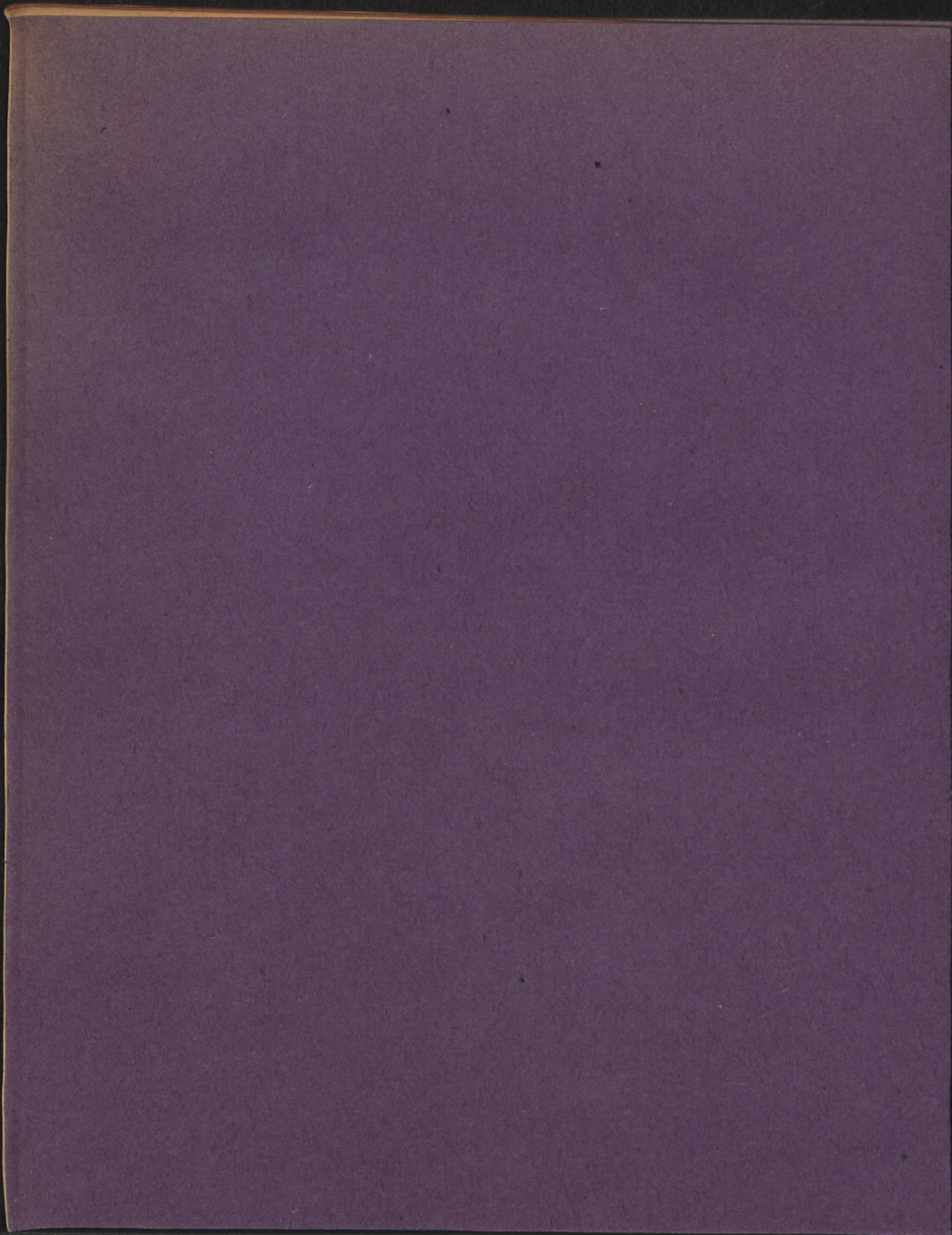
Ultimo hic etiam tractandum foret de *Animadversione de-*
linquentium in Mari. Verum cum instituti ratio, filum abrum-
 pere jubeat, si cui saliva fuerit mota, adeat *Locc. de I. M. l. 2. c. 3.*
 ubi de piratis & integrum pene. l. 3. *Stypm. in part. 4. §. 5. Peck.*
de Re Naval. ad eumq; Finn. in ibiq; passim allegatos. Hieron.
d. monte. de Finib. regund. c. 7. n. 9. seqq. Capoll. de S. P. R.
 c. 26. n. 20. *seqq. nobis enim impræsentiarum heic sunt*

TERMINALIA.

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through. The text is largely illegible due to its orientation and fading.

TERMINA

(23.)
 li, tales res ufucapiuntur, l. 21. §. 1. seqq. de
 Demū huc etiam refertur. *JUS REP*
 ut *Grot. de J. P. & B.* 3, 2, 2. in annot. legit r
 vocem pluribus explicandam suscepit.
 de vitiis serm. 3, 42. *Osiand. ad Grot. d. l. p.* 1
 2, 12, 14. p. 593. cum Hermolao Barbaro, Cl
 nus rectē, hanc pignorationem dici volun
 Bodin. de rep. 1, 10 p. 172. *Et*, 6. p. 64. alias
 l. pignoratio Bud. in annot. posterior. in ff. p
 vit ob debitum aliis non redditum, aliasve
Locc. de I. M. 3, 4, 3. Quas non facile admit
 monet. Si tamen privati, vetita hosti advex
 illicitum commiserint adversus Principes,
 tates, haud luere id debent. *id. §. 6.* ubi, qui
 dere, illos qui damnum passi, indemnes præ
 de I. P. & B. 1, 3, 2, & 7, 4. Quibus tamen no
 rumq; res. *Grot. d. l.* Quamvis autem ace
 pressaliorum impugnet *Ventur. de Valent.*
 2, 30. seqq. quo cum consentire videtur,
anic. de injur. in 6to. cui ad stipulatur
ex vicin. pro al. vic. deb. l. 4. C. de exsec. ib
 eo allegati *Nov. 52.* Mascule tamen defend
 publ. 4, 8, 313. seqq. inq; *Annot. Struv. de v*
Anthon. Math. de Crim. tit. de illicit. pignor
part. 1. qv. 12. per tot Perez. C. ut nullus ex v
Conf V. 2. c. 52. n. 341. seqq. & V. 3. c. 33. n. 119
vam. inop. deb. c. 4. f. 1. §. 24. seqq. p. m. 170
schaffenb. conf. pro. erar. 228. c. 379. cl. 4. p. 132
& G. 8, 6, 13. p. m. 1170 Osiand. ad Grot. 3, 2, 2.
 que partem disceptans.

Ultimo hic etiam tractandum foret de
linquentium in Mari. Verum cum instituti
 pere jubeat, si cui saliva fuerit mora, adeat *Le*
 ubi de piratis & integrum pene. l. 3. *Stypm. in*
de Re Naval. ad eumq; Vinn. in ibiq; passim
d. monte. de Finib. regund. c. 7. n. 9. seqq.
 6. 26. n. 20. seqq. nobis enim impræsentia

TERMINALIA.

